

การรักษา

ผู้ป่วยที่มีอาการรุนแรงต้องรีบไปโรงพยาบาลทันที แพทย์จะพิจารณาให้ยาปฏิชีวนะที่ใช้รักษาการติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจ เช่น กลุ่มฟลูออโรควิโนโลน (fluoroquinolones)

ผู้ป่วยที่มีอาการไม่มาก เช่น ไข้ต่ำๆ ปวดศีรษะ อ่อนเพลีย ปวดกล้ามเนื้อ แพทย์จะให้ยารักษาตามอาการ และให้พักรักษาตัวอยู่ที่บ้านโดย

- รับประทานยารักษาตามอาการ เช่น ยาลดไข้ แก้ปวด และเช็ดตัวลดไข้เป็นระยะ
- ดื่มน้ำสะอาดและน้ำผลไม้มากๆ
- พยายามรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ให้ได้มากพอเพียง
- ไม่จำเป็นต้องรับประทานยาปฏิชีวนะ ยกเว้นติดเชื้อแบคทีเรียแทรกซ้อน ซึ่งต้องรับประทานยาตามแพทย์สั่งจนครบ เพื่อป้องกันเชื้อดื้อยา
- นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ ในห้องที่มีอากาศถ่ายเทดี

การป้องกันการติดเชื้อ

1. หลีกเลี่ยงภาวะที่ช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตของเชื้อแบคทีเรียลีเจียนเนลล่า โดยควรทำความสะอาดระบบเครื่องปรับอากาศ และหอหล่อเย็น ตามระยะเวลาทำความสะอาดและฆ่าเชื้อในระบบอ่างน้ำวน
2. การดูแลบำรุงรักษาที่เหมาะสมในระบบทำความร้อนโดยการเติมคลอรีนเข้มข้นในน้ำ และ/หรือเพิ่มอุณหภูมิให้สูงกว่าจุดเดือดของน้ำเข้าสู่ระบบส่งน้ำ
3. ควรถ่ายน้ำออกและทำความสะอาดเครื่องหล่อเย็น หรือระบบทำความร้อน เมื่อไม่ใช้งานแล้ว
4. มาตรการที่มีประสิทธิภาพที่ดีที่สุดในการป้องกันการระบาด คือ การบำรุงรักษาที่เหมาะสมและการฆ่าเชื้อในระบบอ่างน้ำวนของสปา หอหล่อเย็น และแหล่งน้ำดื่ม

ติดต่อขอคำแนะนำได้ที่

สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่

โทร. 0 2590 3158, 0 2590 3238

Call Center โทร. 1422

<http://beid.ddc.moph.go.th>

โรคลีเจียนเนอส์ (Legionellosis)

สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่ กรมควบคุมโรค

<http://beid.ddc.moph.go.th>

โรคลีเจียนเนอ์

(Legionellosis)

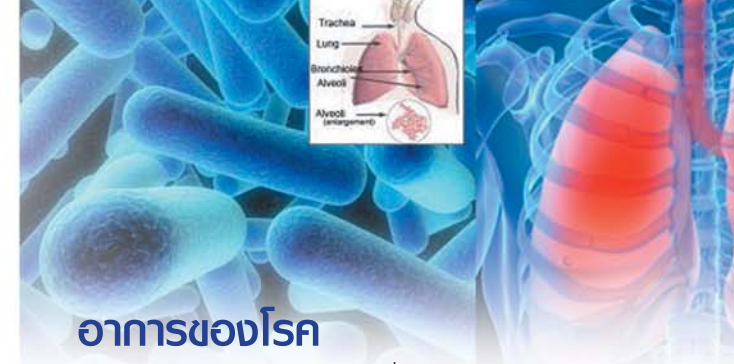
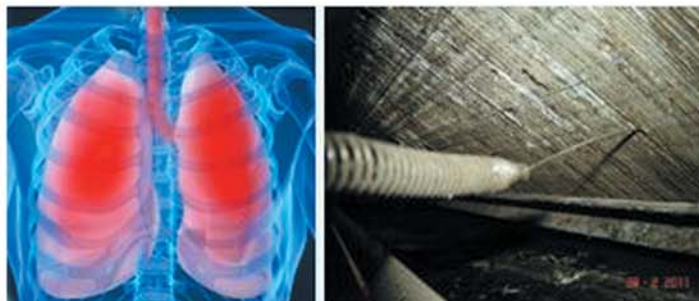
เป็นโรคติดเชื้อแบคทีเรียชนิดเฉียบพลันจากสิ่งแวดล้อม เกิดจากเชื้อแบคทีเรียลีเจียนเนลล่า (Legionellae) ที่พบปนเปื้อนในน้ำ เช่น ระบบน้ำดื่ม หอหล่อเย็นของเครื่องปรับอากาศ (Cooling Tower) เครื่องควบแน่นไอน้ำ เครื่องเพิ่มความชื้น ระบบทำน้ำอุ่น ระบบอ่างน้าวน เครื่องช่วยหายใจ และน้ำพุ เป็นต้น ก่อให้เกิดอาการได้ 2 รูปแบบ ได้แก่ โรคปอดอักเสบลีเจียนเนอ์ และโรคลีเจียนเนอ์ชนิดไม่มีปอดอักเสบ หรือที่เรียกว่าไข้ปอนเตียก

การแพร่ติดต่อ

การติดต่อเกิดจากการได้รับเชื้อแบคทีเรียที่แพร่กระจายในอากาศเข้าสู่ทางเดินหายใจ รวมถึงการสำลักน้ำที่มีเชื้อเข้าไปในปอด และการติดเชื้อในกระแสเลือดโดยผ่านทางบาดแผล แต่ยังไม่มีการยืนยันการแพร่ระบาดจากคนสู่คน พบผู้ป่วยได้ตลอดทั้งปี ส่วนใหญ่จะพบในช่วงฤดูร้อน และช่วงปลายฝนต้นหนาว

โรคลีเจียนเนอ์ (Legionellosis disease)

อาการของโรค

ผู้ป่วยส่วนใหญ่จะเริ่มมีอาการหลังจากได้รับเชื้อแบคทีเรีย แบ่งเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1) ผู้ที่ป่วยเป็นโรคลีเจียนเนอ์ชนิดไม่มีปอดอักเสบ หรือไข้ปอนเตียก จะเริ่มมีอาการภายใน 24 - 48 ชั่วโมง

2) ผู้ที่ป่วยเป็นโรคปอดอักเสบลีเจียนเนอ์ จะเริ่มมีอาการภายใน 5 - 6 วัน

โดยทั้ง 2 รูปแบบ จะมีอาการเบื่ออาหาร อ่อนเพลีย ปวดกล้ามเนื้อ ปวดศีรษะ และมีไข้ มักมีอาการปวดท้อง และท้องเสียร่วมด้วย ผู้ป่วยโรคไข้ปอนเตียกจะมีอาการไข้ต่ำๆ ซึ่งไม่ทำให้เกิดอาการปอดอักเสบ หรือเสียชีวิต จะหายป่วยได้เองภายใน 2 - 5 วัน แต่ในผู้ป่วยโรคลีเจียนเนอ์ที่มีอาการปอดอักเสบรุนแรง (แบบไอไม่มีเสมหะ) อาจมีระบบการหายใจล้มเหลว และทำให้เสียชีวิตได้

